

ජීවිතයට දහම් සිසිල - 10 වයසින් වැඩෙන්ම සිත් කිලිට්ටිමත් වැඩිවෙනවා

සාකච්ඡා කෙළේ - නනුෂා ධර්මපාල

ඔබ නිතර කෝපයට පත්වන්නෙක්ද? ඇතැම්විට ඔබට කෝපය පාලනය කරගත නොහැකි ද? මෙවන් විටක දී කුමක් කළ යුතු දැ යි ඔබ කල්පනා කළා ද?

සමහරුන් නිතර කේන්ද්‍රී ගැනීමට අකැමැති යි. ඒත් ඉතා සුළු කරුණකින් පවා ඒ අය තුළ තරහ ඉපදෙන්නවා. මෙය ඒ අයට වාගේ ම මෙවැන්නන් අවට සිටින්නන්ටත් විශාල ගැටලුවක්. එම නිසා අද අපි මේ ගැටලුව නිරාකරණය වෙත යොමු වෙමු.

කෝපය විවිධාකාරය. ක්ෂණික කෝපය එක කි. බද්ධ වෛරය මෙයින් වෙනස් තත්වයකි. ක්ෂණික කෝපය වැඩි අධික වීම, ශාරීරික වශයෙන් පවතින කිසියම් අපහසුතාවක් (අර්ශස් රෝගීන් ආදීන්ට) බලාපොරොත්තු බිඳ වැටීමක්, අවිචේකි බව ආදිය නිසා ඇතිවන්නට පුළුවන්. මෙවැනි තත්වයක් විසඳ ගැනීම වඩා පහසු ය. ඊට හේතුව මෙවැනි තත්වයකට බලපාන හේතු එතරම් බරපතළ නොවීමයි. උදහරණයක් හැටියට කෝපයට හේතුව වැඩි අධික බව නම්, ඒ පුද්ගලයා නිවාඩු-වක් ලබාගත් විට ඒ තත්වය සමනය වේ. රෝගයක් මීට හේතුව නම් ඒ රෝගය සුව වූ විට කෝපය සන්සිඳවා ගැනීමට ඔහුට අවස්ථාව උදව්වේ. බලාපොරොත්තු කඩවීම කෝපයට හේතුව නම් ඒ බලාපොරොත්තු ඉෂ්ට කරගැනීම හෝ ඒ බලා-පොරොත්තුව ගිනිත් අතහැර ගැනීම නිසා කෝපය සන්සිඳේ. ඊට වඩා දරුණු වන්නේ යමක් අපේක්ෂාවෙන් සිට එය නොලැබීමෙන් ඇතිවන කෝපය යි. මෑත භාගයේ අපේ රටේ සිදුවූ මිනී මැරුම් ආදිය මෙවැනි දේයි. ඒවාට පසුබිම වී ඇත්තේ දේපොළ, බුදුල් ප්‍රශ්න, ප්‍රේම සබඳතා පිලිබඳ ගැටලු ආදිය යි. මෙවැනි මිනීමැරුම් කරන්නේ ඉතා හොඳින් සැලසුම් කරලායි. ක්ෂණික කෝපය නිසා නො වෙයි.

මෙවැනි සිදුවීම් ඇතිවීමට පසුබිම සැකසෙන, මිනිසා වෙත පවතින ක්‍රෝධය පිලිබඳව සහ එහි ආදිතව පිලිබඳ අපි මඳක් විමසිලිමත් වෙමු. ඒ අනුව මේ ගැන ඔබ වෙත ඇතිවන අව-බෝධය එවැනි සිතිවිලිවලින් වෙන් වී සිටීමට ඔබට මහත් පිටිවහලක් වේවි.

අපි මඳක් අප ගේ ලමා විය දෙස හැර බලමු. අප අපේ ලමා කාලයේ දී තවත් ලමයින් හා කෙනරම් කෙලී සෙල්ලම් කළා ද? ඒ අය හා මොනතරම් දුබර වුණා ද? ඒත් ඒ සන්සුන් දුබර අපට මතක ගිටියා ද? ඒවා අප ඉතා ඉක්මනින් අමතක කර දමුවා නේද? තරහට මුල් බැසගෙන පැවතීමක් කුඩා කාලයේ දී කිසිවකුගේ සිනේ පවතින්නේ නැහැ. ඊර්ෂ්‍යා කිරීමේ මානසිකත්වයක් වුණත් කුඩා සිත්වල නැහැ. ඒත් අපි වයසින් වැඩේදී සිදුවන්නේ කුමක්ද? වැඩිහිටි සිත් ඉක්මනින් දුෂ්‍ය වන්නේ නැත්ද? තරහට කල් තබා ගැනීම, පලිගැනීමට යොමු-වීම ආදිය වැඩිහිටියන් ගේ වැඩි නේද? එයින් අදහස් වන්නේ වයසින් වැඩෙන්ම සිනේ කිලිට්ටිමත් වැඩෙන බව නොවේ ද? ඒ කියන්නේ බොහෝ විට වයසින් වැඩුණු පුද්ගලයකුට ඇත්තේ වඩා වැඩියෙන් පිරිහුණු සිතක් කියන කාරණාව යි. එහෙමත් නැත්නම් ඒ අයට හිමි සිතින් රැස් කළ අකුසල් කන්-දක් තමයි.

කිසියම් සිතක තරහක් ඇති වූ විට එය දිය මත ඇඳී ඉරක් සේ සිනේ පිහිටන්නේ නැතිනම්, සෑහේකින් එය අමතක වෙනවා නම් එහි අදහස එවැනි අයකුට ඉක්මනින් සිත දියුණු කළ හැකි බවයි. තවත් කෙනකු ගේ හිනේ ඇතිවන තරහට හරියට පොළොවේ ඇඳී ඉරක් වාගෙයි. ඒ කියන්නේ ටික දව-සක් පැවති නැති වී යන ස්වභාවයෙන් යුක්තයි. මේ කෙනාටත් ටිකක් මහත්සි අරගෙන සිත දියුණු කළ හැකි වෙනවා. ඒත් සමහරුන්ට එහෙම නෙවෙයි. තරහටත් ඇති වුණාම එය ගලේ කෙටු ඉරක් වගේ වෙනවා. එය නැති වී යන්නේ නැහැ. දිගට ම පවතිනවා. මෙවැනි අයට ඉතා ම මහත්සියෙන් තමයි තමන් ගේ සිත දියුණු කරගැනීමට හැකි වන්නේ.

ඒත් මේ ක්‍රෝධයේ ආදිතව ගැන ඔබ දන්නවාද? අපේ මතු ජීවිත බොහෝ ගණ-තක් පිරිහී යෑමට ක්‍රෝධ සිතිවිලි හේතු වෙනවා. එපමණක් නොවේ ක්‍රෝධය නිසා තයි පොළොංගුන් ව ඉපදෙන්නවා. ප්‍රේතයින් ව දුක් විඳීමට සිදුවනවා. ඒ වාගේ ම මිනිස් ලෝකයේ ඉපදුණත් විරූපි මනුෂ්‍යයකු ව දුටුවත් තුළ පිලිකුල ජනිත කරවීමට මෙය හේතු වෙනවා.

අප ගේ නවාගතයන් වහන්සේ ඒකාන්තයෙන් ම ක්‍රෝධය ප්‍රභාණය කළ උන්ත-මයෙක්. ඒ නිසා ම තමයි ඒ පිලිබඳව ඉතා සවිස්තරාත්මක දේශනා අපට ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ.

එසේ නම් ක්‍රෝධය යනු කුමක්ද? එනම් තරහක් සිතක ඇතිවූ විට එය ප්‍රභාණය නොකොට දිගින් දිගට ම සිනේ පිහිටුවා ගෙන සිටීමයි. මිලගට ඒ පුද්ගලයාට අවශ්‍ය වෙනවා පලිගැනීමට.

මත්ත ඔය ආකාරයට මෙවන් පුද්ගලයකුට සිය ක්‍රෝධ සිතිවිලි හේතුවෙන් පීඩා-කාරී තත්ව හතක් ක්‍රමයෙන් ඇතිවෙනවා.

මුලින් ම මෙවන් සිතිවිල්ලක් ඒ පුද්ගලයා වෙත ඇති වෙනවා. එනම් තමන්ට අහිතවත් පුද්ගලයා විරූපි විය යුතුයි යනුවෙන් ඇතිවන පැතුමයි. ඒ කියන්නේ මේ පුද්ගලයාට දැන් ඇත්තේ තමා ගේ සිනේ උපත් ක්‍රෝධයෙන් ම මිරිකමින් පීඩා විඳින සිතක්. මෙවැනි සිතක් ඇති පුද්ගලයාට තමා ගේ ක්‍රෝධයට ගොදුරු වූ පුද්-ගලයා ප්‍රසන්න ලෙස බිඹිඳීම ඇසට කටු ඇතෙත දසුනක්. මෙය තමාටම පීඩාවක්

බව මෙවන් අයකුට වැටහෙන්නේ නැහැ. බුදු රජාණන් වහන්සේ පැහැදිලි ව ම පෙන්වා දෙනවා මේ වගේ කුඩා දෙයක් වුවත් ප්‍රමාණ-වත් බව අයහපත් තැනක උපතක් කරා යෑමට.

මං මේ සම්බන්ධ ව හොඳ සිද්ධියක් කියන්න-මි. එක ගෙදරක ගිටියා ආවිච්චි කෙනෙක්. ආට ගිටියා දහකාර මුණුබුරෙක්. මේ මුණුබුරා ආවි-විට විහිළු කරනවා, ඇගේ චිත්ත රෙද්දෙන් නිතර අදිමින්. ඇ මුණුබුරාට සැර කරනවා. මේ සෙල්ලම නිතර ම දිගට ම කෙරීගෙන ගියා. මේ සිද්ධිය දිගින් දිගට ම සිදුවෙද්දී මේක ගිරණ-රයක් විදිගට ආවිච්චි ගෙ හිනේ මුල් බැස ගන්නා. මේ අතර ආවිච්චි මියැදුණා. ටික කලක් ගත වුණා. මුණුබුරා සෙල්ලම් කරමින් සිටිනා අතර අත කැටුණා. බේත් කළා. සුව වුණා. ආයෙත් වැටුණා. ආයෙමත් අත එතැනින්ම කැටුණා. දැන් මේක අර ආවිච්චි ගෙ බලපෑමක් බව හැමෝටම වැටහුණා. ආවිච්චිගේ මරණින් පසු තත්වය දැන් බොහෝ වෙනස්. ඇ යහපත් තත්වයක උපන්නේ නැ. දැන් පෙනෙනවා තේද දුරු නොකළ තරහ කියන සිති-විල්ලේ ආදිතව.

දැන් අපි කලින් සඳහන් කළා තමන් ආශා කරන දේ තමා සතුකර ගැනීමට ඇති දැඩි කැමැත්ත හේතුවෙන් සිතක ඇතිවන කෝපය ගැන. මෙවැනි සිතක පහසුවෙන් ම ඇති වන තවත් ක්ලේෂයක් තමයි ඊර්ෂ්‍යාව. යමක් තමාට හිමිකර ගැනීමේ නොතින් ආශාවෙන් පසු වී එය තමාට අහිමි වූ විට නිතැතින් ම ඒ සිත ඊර්ෂ්‍යාවට ගොදුරු වෙනවා. සාමාන්‍යයෙන් ලංකාවේ මිනිස්සු නම් කොහොමටත් ඊර්ෂ්‍යාවට දක්ෂයි. මං ධර්ම ප්‍රචාරක කටයුතු සඳහා රටවල් ගණනාවක සංචාරය කළා. ඒ අන්ද-කීම් අනුවත් මට දැනුණු දෙයක් තමයි ඒ රටවල මිනිසුන්ට සාපේක්ෂව මේ රටේ මිනිස්සුන්ගේ සිත්වල ඊර්ෂ්‍යාව කියන ක්ලේෂය ඉතා දරුණු ලෙස පවතින බව.

යමක් තමා සතුකර ගැනීමට බලවත් ආශාවක් සිතක ඉප-දුණු විට එවැනි අයකු ඒ සඳහා ඉතා හොඳින් සිතා බලමින් සැලසුම් කරමින් ඒ සඳහා ඇති බාධක ඉවත් කර දැමීමේ ක්‍රියාවලියක නිරත වෙනවා. මෙවැනි තත්ව බොහෝ විට සමාජ අර්බුද දක්වාම ම වර්ධනය වෙනවා. එයින් අවසන් නොවී මේ කාරණා කල්ප ගණනාවක් කර්ම විපාක දෙමින් එවන් පුද්ගලයකු පසුපස ගමන් ගන්නවා. ඒත් බහුතර ජන-තාවකට මේ ගැන කිසි ම වැටහීමක් නැහැ. මෙය මොනතරම් හයාතක තත්වයක් ද?

ඒ වගේ ම තමයි ක්‍රෝධ සිතිවිලිවලින් මැඩුණු සිතකින් යුතු පුද්ගලයකු තමා ගේ ක්‍රෝධයට බඳුන් වූ පුද්ගලයා දෙස බල-මින් මෙසේ සිතනවා. එනම් මේ පුද්ගලයාට සුව තිත්දක් නොලැබේවා යන පැතුම යි. ක්‍රෝධයෙන් පෙළෙන පුද්ගලයකු තමා ම පීඩාවට පත්වන ආකාරයට සිතිවිලි මෙහෙය වන දෙවැනි ආකාරය නම් මෙයයි.

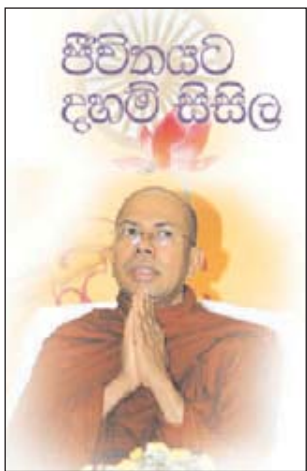
මෙවැනි පුද්ගලයකු කැමැති නැහැ අතෙකා සැපසේ සිටිනවා දැකීමට. එමනිසා එවැනි අයකු වෙත තරහට හෝ පීඩාවක් ජනිත වන කිසියම් ම හෝ දෙයක් කිරීමට තමයි එවන් පුද්ග-ලයකු හැමවිටම උත්සාහ දරන්නේ. තරහට සහිත සිතකින්

සිටිනා විට තමන්ට ම වැටහීමක් නැහැ තමන් කරන කියන දේ ගැන.

මං මීට අදාළ අනිත සිද්ධියක් කියන්නම්. අනුරුද්ධ මහ රහතන් වහන්සේ ගේ නංගි කෙනෙක් ගිටියා. ඇගේ මුළු සිරුරම කුෂ්ඨයකින් වැහිලා පුදුම දුකක් විඳිනවා. මොනතරම් බෙහෙත් කලත් සුවයක් ආවේ නැති නිසා දවසක් මේ රහතන්වහන්සේ කල්පනා කළා මීට හේතුව කර්මයක් වත් ද කියා සොයා බලන්නට. බැලින්නම් ඒක ම තමා හේතුව. ඇ පෙර ආත්ම භාවයක දී රජ බිසවක් ව ඉපදී සිටියා. එවිට ඒ මාලිගාවේ වාසය කළ තවත් රුමක් බිසවකට ඇ ඊර්ෂ්‍යා කළා.

මේ හේතුව නිසා ඇ ඒ බිසව ගේ නිදන ඇදේ කහඹිලයා අනුල්ලා තිබෙනවා. මේ බව නොදන සිට ඒ බිසව රාත්‍රියේ සුව තිත්දක් නොලැබ මහන්සේ දුක් වින්ද. ඇගේ මුළු ශරීරයේ ම පලු ඇවිත්. ඇ පීඩා විඳිනු බලමින් මේ බිසව සතුටට පත්වුණා. දැන් බලන්න යම් අයකු තවත් අයකු දුක සේ ජීවත්වනු, සුව තිත්දක් නොලබනු දැකීමත් සතුටු වන ආකාරය. දැන් ඔන්න මේ ජීවිතයේ දී ඒ කර්ම විපාකය ඇ විඳින බව අනු-රුද්ධ මහ රහතන් වහන්සේ වටහා ගන්නා.

ඒත් ඇත්තවශයෙන් ම තමන් ගේ ක්‍රෝධයට ඉලක්ක වූ පුද්ගලයා සුවසේ නිදනු දැකීම අකැමැති පුද්ගලයාට සිදුවන්නේ කුමක්ද? මෙවන් පුද්ගලයකු සිටින්නේ ක්‍රෝධයෙන් බරව එයින් ම මිරිකමින් නිසා ඔහුට සුවපහසු තිත්දක් නම් ලැබෙන්නේ නැහැ. තමන් අතෙකාට ප්‍රාර්ථනා කරන දේ මයි තමන්ටම පෙරලා සිදු-වන්නේ. ඔබ ම ඔබේ ජීවිතයට එබී බලන්න. ඔබේ සිනේ තදබල තරහක් ඇති වූ දවසක් සිහි කරන්න. එද රාත්‍රිය ඔබ ගත කෙළේ කෙසේ ද? ඒ රාත්‍රියේ ඔබට සුව තිත්දක් ලැබුණේ නැහැ නේද? තරහ සිතිවිලි ඔබේ සිතට බාධා කරමින්, තිත්ද

සොරා ගන්නා නේද? දැන් බලන්න, ඒ සිනිවිලි නිසා ඇත්තෙන් ම පීඩා විඳ ඇත්තේ කවුරුන්ද කියා. එසේ නම් තරහ සිනිවිලි අපට යහපත පිණිස ඇතිවන්නක් ද?

වර්තමාන ලෝකයේ බහුතර ජනතාව බුද්ධ දේශනා කෙරෙහි යොමු වීමක් නොමැති නිසා ඒ බේදවාචකය වටහා ගත්තේ ඉතා අඩුවෙන්. දැන් අපි බැලූවොත් වර්තමාන සමාජයේ පවතින විවිධාකාර අර්බුද ඒ කියන්නේ ද්වේෂය, බද්ධ වෛරය, ක්‍රෝධය, කේලාමි, ආයුධ ගැනීම, සටන් ආදී බොහෝ කරුණු පසුපස ඇත්තේ තමන් ආශා කරන දෙයක් තමන් සතුකර ගැනීමේ කැමැත්තයි. මේ කරුණු ගැඹුරින් විමසා බැලූවිට පමණයි මේ සත්‍යය අපට පෙනෙන්නට පටන්ගන්නේ.

තමන් යම් තැනක මුලින් පදිංචිවීම නිසා, තමන්ට එය පරම්පරාවෙන් උරුමයක් ලෙස ආ නිසා, ඒ දෙය හෝ ස්ථානය වෙනුවෙන් තමන් වැඩි වශයෙන් ශ්‍රමය වැය කළා ය යන අදහස නිසා ආදී වශයෙන් යම් යම් දේට පුද්ගලයා බැඳෙනවා. මිලගට උපදින්නේ මේ දේ නමා සතු කර ගැනීමේ ආශාවයි. එහි ම ප්‍රතිඵලයක් ලෙස මේ ආශාවේ ගොදුරක් බවට පත්වීමට මේ පුද්ගලයාට සිදුවනවා. ඒ කියන්නේ එතැන් පටන් ඔහු කෙලෙස්වල ගොදුරක් වෙතවා කියන එකයි.

බලන්න බිම්බිසාර පිය රජුගෙන් රාජ්‍ය පැහැර ගැනීමේ අදහස අර්ථසන්න කුමරු ගේ සිතට පිවිසියේ කෙලෙස ද කියා. මෙහිදී දේවදත්ත ඔහුට උපදෙස් දුන්නේ කොහොමද? මේ රාජ්‍ය පිය රජුගෙන් ඔබට ලැබිය යුතුයි. ඒත් එය ලැබෙන්නේ නැ. ඔහු නව බොහෝ කලක් රාජ්‍ය කරා වි. එවිට ඔබත් වයසට යා වි. එමනිසා දැන් දැන් ම එය ලබා ගැනීමට ඔබ කටයුතු කළ යුතුයි ආදී වශයෙන් නොවේ ද ඒ උපදෙස් ආවේ. දැන් බලන්න එවිට අර්ථසන්න කුමාරයා සිතන්නට පෙළඹුණේ මෙහෙමයි. මේ මාගේ රාජ්‍යය යි. එය දැන් ම මා සතු කරගත යුතුයි. අන්ත සිතක ඇතිවන සිනිවිලි.

දැන් ඔහු දේවදත්තගෙන් අහනවා මා එසේ නම් කුමක් කළ යුතු ද කියා. එවිට ඔහුට උපදෙස් ලැබුණේ පියා මරා දමන ලෙසයි. එවිට ඒ සඳහා පිහියක් ඉතේ සහ-වාගෙන යන කුමාරයාට සෙබළුන්ට හසුවෙනවා. මේ සෙබළු ඔහු පිය රජු වෙත පැමිණුවා. එවිට කරුණු විමසූ බිම්බිසාර රජුට අසන්නට ලැබුණේ කුමක්ද? තම පුතුට රාජ්‍ය අවශ්‍ය බවයි. එහෙත් මෙය මා සතුයි මාගේ යි ආදී සිනිවිලි බිම්බිසාර රජු තුළ නැහැ. ඔහු ධාර්මික රජ කෙනෙක්. මේ සිනිවිලි නොමැති නිසා ම ඔහුට රාජ්‍ය පිලිබඳ ඇල්මක් නිදහස් වීම පහසුයි. ඒ නිසයි ඔහු වහාම රාජ්‍ය පුතුට පවරා දෙන්නේ.

අන්ත බලන්න දමනය කළ සිතක හැටි. බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කළා නමා ගේ දෙපා කියනකින් යමකු කපා දමන විට පවා චෛරී සිනිවිලි සිතක උපදවා

නොගෙන සිටීමට තරම් පුද්ගලයකු දක්ෂ විය යුතුයි කියා. මීට හේතුව තරහව යනු නමාට ම අයහපත පිණිස පවතින්නක් වීමයි. මෙහිදී දියුණු විය යුත්තේ තමා ම යි. දියුණු කරගත යුත්තේ තමා ගේ සිතයි. සැබෑ ජයග්‍රහණය ඇත්තේ එතැන ම යි.

ඉතිං එයින් පසු අර්ථසන්න රජුට සිදුවුණේ කුමක්දැයි බලමු. පිය රජු රාජ්‍ය ඔහු වෙත ප්‍රදානය කළ පසුත් දේවදත්ත ගේ උපදේශ කෙළවර වන්නේ නැහැ. පිය රජු කලක් මේ රාජ්‍ය කළා. ඒ නිසා ඔහු ඒවන්ව සිටින තෙක් ම ඔබට ඔහු අභියෝගයක්. ඔහු මරා දමන්න කියා යි දේවදත්ත තිතර කීවේ. අවසානයේ දී ක්‍රියාත්මක වූයේත් එය යි.

මෙවන් විසල් අරගල හා අකුසල් මැද දිනාගත් ඒ රාජ්‍යයේ වන්මත් තත්ත්වය කුමක්ද? එය දැන් හිස් පාළු බිමක්. ඒ රාජ මාලිගාව පිහිටි තැන මැදින් තමයි දැන් මහා මාර්ගය වැටී තිබෙන්නේ. රජගහ නුවර පැටිනා මාර්ගය එයයි. දැන් මේ තමන් සතුකර ගන්නා දේට අත්වන අනාගත ඉරණම අර්ථසන්න රජු දුටුවා නම් කිසි ම දිනෙක ඒ සා මහත් අකුසල් රැසක් ඔහු රැස්කර ගන්නවා ද? නැහැ. එහි අදහස ඔහු අතින් පිලිබඳ කිසියම් ම හෝ අදහසක් ඇති ව සිටියා නම් මේ මහා කෙලෙස් කන්-දෙන් ඔහුට ගැලවෙන්නට ඉඩ තිබුණාය යන්න යි.

මිලගට බුදුරජාණන් වහන්සේ දේශනා කළා අයකු තම තරහ සිත ඉලක්ක කර-ගත් පුද්ගලයා ගැන මෙසේ සිතනා බව. එනම් මේ පුද්ගලයාට තම් උගත් බවක් කිසිදු ලැබෙන්නට එපා යන්නයි. මෙය අපේ සමාජයේ විශේෂයෙන් ම දකින්නට ගැනී තත්ත්වයක් නේද? අපේ සමහර ගුරුවරු තමන්ගේ ම පන්තියේ ශිෂ්‍යයන් ඉගෙන ගන්නවාට අකැමැතියි. මේ නිසා ම ඒ පන්තිවලට හරියට උගත්වන්නේ නැහැ. තම සහෝදර සහෝදරියන් ගේ දරුවන් ඉගෙන ගන්නවාට අකැමැති අය නැද්ද? මෙවැනි අයගේ හිතේ ක්‍රෝධය, තරහ, අමනාපය ඇති වී වර්ධනය වෙමින් පවතින නමුත් ඒ ගැන ඒ අයට ම අවබෝධයක් නැහැ.

තමන්ට වඩා වැඩි ලාබයක් වෙතත් අයකුට හිමිවීම, එකිනෙකට නොගැලපෙන මත දර්ම ආදී විවිධ හේතු නිසා තරහ ඇතිවෙන්න පුළුවන්. සමහරු හේතු නැතිව තරහ ගන්න හේතු හොයමින් ඉන්නවා.

හිත යනු දරුණු ලෙස පිරිහී යන දෙයකි. මේ ගැන ඉතා විමසිල්ලෙන් හා අවබෝ-ධයෙන් සිටියේ නැතිනම් අප බරපතල ලෙස විනාශයට පත්වෙනවා ම යි. මේ පිලි-බඳ තවත් තොරතුරු අපි ලබන සතියේ දී විමසා බලමු.

ලබන සතියේ කේන්ද්‍රීය සමනයට උපදෙස්

